

Klagesak til besvær

Svar til Geir O. Eide fra NTFs president

kasus følger jeg fremdeles samme prosedyre. Dersom foreningen kan begrunne hvorfor min behandlingsprotokoll er faglig uforsvarlig, så vil jeg selvsagt straks gjøre en endring.

Vi kan alle trå feil, både vi tannleger som skal bedømmes, og de tannleger som skal dømme oss. Vi må alle tåle en korreks. Når det derimot skapes uklarheter om hvordan vi tannleger skal forholde oss, og hvilke retningslinjer som gjelder, så må det være foreningens oppgave og plikt å rettlede.

Jeg ser frem til presidentens svar.

*Geir O. Eide
spesialist i protetik*

Adresse: geiroeide@msn.com

Apenhet om klagesaker er viktig for NTFs medlemmer. At temaet engasjerer viser vel den debatten som gikk i Tidende for vel et år siden ganske tydelig. Her ble det stilt vesentlige spørsmål ved hele NTFs klagesaksordning. Mitt bidrag var å dele min egen opplevelse ved å bli innklaget, selv om min sak var av en annen karakter enn Eides.

Klageordningen var gjenstand for en grundig evaluering i løpet av fjoråret. Først ble det gjennomført en spørreundersøkelse blant de lokale klagenemndene, ankenemnden og de særskilte klagenemndene for henholdsvis kjeveortopedi og implantatsaker. Resultatene ble diskutert både på Forum for tillitsvalgte og i et eget seminar for klagenemndene og ankenemnden våren 2007. Evalueringen viste at ordningen fungerer etter hensikten, noe som gjenspeilet seg i debatten på representantskapet i november. Den vesentligste endringen, bortsett fra å oppdatere reglene på enkelte punkter, kom i sanksjonsordningen. På bakgrunn av evalueringen og vedtaket i representantskapet mente jeg at Eide hadde fått den nødvendige avklaring og så ikke noe behov for å komme med utfyllende kommentarer. Jeg beklager at jeg har misforstått på dette punktet.

Når Eide nå ber meg om å besvare konkrete spørsmål knyttet til hans sak, må jeg dessverre skuffe ham. Jeg verken kan eller vil ta stilling til enkeltsaker. Dette er det klagenemndene og eventuelt ankenemnden sin oppgave å gjøre – ikke presidentens. På generelt grunnlag vil jeg imidlertid understreke at det er et vesentlig poeng for både klagenemndene og medlemmene at når en sak forelegges nemnden, så skal den innklagede være trygg på at saken vurderes av likemenn. Det er vurderingen av den faglige utførelsen som skal vektlegges. Jeg har tillit til at klagenemndenes medlemmer har en bevisst

holdning til hva som anses som god behandling, og jeg kan ikke se at dette skal stå i noe motsetningsforhold til moralske aspekter – eller etiske vurderinger – knyttet til behandlingen.

På et punkt vil jeg imidlertid prøve å være mer konkret: Det å finne fram til minnelige ordninger er ofte en fornuftig utgang på en sak, i stedet for at man står steilt på prinsipper. Dette er slett ikke uvanlig i mange sammenhenger, ikke minst i vår klagesaksbehandling. Mange tunge konflikter kan forebygges på denne måten. Å inngå kompromiss er etter min oppfatning ikke det samme som å innrømme feil.

Jeg kjenner ikke til at «høyrøstede pasientrettighetsorganisasjoner» har påvirket evalueringen av vår klageordning. Tvert i mot. Regjeringen har i sin Stortingsmelding nr. 35 fra 2007 fremhevet NTFs klageordning som velfungerende og en god måte å løse konflikter mellom pasient og behandler på. De ønsker at ordningen også skal omfatte ikke-medlemmer. Det borger for kvaliteten, slik jeg oppfatter det.

Jeg antar at Eide ikke blir fornøyd med mitt svar. Men jeg ber om forståelse for at jeg som president ikke kan ta stilling til alle de konkrete spørsmålene som reises i hans innlegg. Min oppgave som foreningsleder er i første omgang å se til at dagens ordninger fungerer etter hensikten og, i den grad de ikke gjør det, sørge for at eventuelle endringer blir tatt opp til behandling i foreningens demokratiske ledd.

*Gunnar Lyngstad
president, NTF*